

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200508
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Dzurdzík PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1018200508.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD. a členov senátu JUDr. Jeanette Hajdinovej a JUDr. Vlastimila Pavlikovského, v právnej veci žalobcu: W. B., bytom L. I. č. 3, XXX XX G., zastúpeného JUDr. Jindřichom Stoszekom, advokátom, AK Černyševského 26, Bratislava, proti žalovanému: náčelník Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova č. 8, 832 47 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaGŠ-147/3-237/2017-PravO zo dňa 25.01.2018, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu zamietá.

Žalovanému sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Rozhodnutie správneho orgánu

1. Žalovaný rozhodnutím č. KaGŠ-147/3-237/2017-PravO zo dňa 25.01.2018 podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu č. 7805 zo dňa 14. 11. 2017, ktorým riaditeľ personálneho úradu prepustil menovaného zo služobného pomeru profesionálneho vojaka.

2. Rozhodnutie bolo odôvodnené predovšetkým tým, že riaditeľ personálneho úradu ako prvostupňový správny orgán napadnutým personálnym rozkazom č. 7805 zo dňa 14. 11. 2017 prepustil rtn. v zál. Martina PETRUŠA zo služobného pomeru, v súlade s § 83 ods. 1 písm. e) zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pretože bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, pričom jeho služobný pomer sa skončil dňa 21.11.2017. Podľa Trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava 1 spis. zn. OT 139/2017 zo dňa 07.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.09.2017 bol odvolateľ uznaným vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona tým, že vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku.

3. Z trestného rozkazu malo vyplývať, že menovaný bol uznaným vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona tým, že vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Za uvedený prečin sudca Okresného súdu Bratislava I podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 353 ods. 2 Trestného poriadku odsúdil menovaného k trestu odňatia slobody

v trvaní 4 (štyroch) mesiacov. Okresný súd Bratislava I podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu podmienične odložil na skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd menovanému uložil i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 2 (dva) roky. Predmetný trestný rozkaz (v elektronickej forme) bol riaditeľovi personálneho úradu doručený dňa 28.09.2017. Z dôvodu, že na predmetnom trestnom rozkaze nebola vyznačená doložka právoplatnosti a vzhľadom na povinnosť vyplývajúcu zo zákona v súlade § 32 Správneho poriadku riaditeľ personálneho úradu dožiadal Okresný súd Bratislava I o jeho zaslanie s vyznačenou doložkou právoplatnosti registratúrnym záznamom č.: PLJ-111-552/2017-OddSŠS dňa 29.09. 2017. Dňa 16.10.2017 bol riaditeľovi personálneho úradu doručený predmetný trestný rozkaz s vyznačenou doložkou právoplatnosti. Registratúrnym záznamom č.: PÚ-111- 552/2017-OddSŠS-I zo dňa 17.10. 2017 bol menovaný oboznámený so začatím konania o jeho prepustení podľa § 83 ods. 1 písm. e) zákona a v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku mu bola daná možnosť sa k tomuto konaniu vyjadriť. Menovaný sa k predmetnej veci vyjadril písomnosťami, ktoré boli doručené riaditeľovi personálneho úradu dňa 13.11.2017, ktoré nemajú vplyv na predmetné konanie vo veci skončenia služobného pomeru prepustením na hore uvedený dôvod.

4. Ustanovenie § 16 ods. 4 zákona uvádza, že za bezúhonného sa na účely tohto zákona nepovažuje občan, ktorý bol právoplatne odsúdený za trestný čin vojenský, za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, alebo za zločin, aj občan, ktorému bolo odsúdenie za takýto trestný čin zahladené alebo na ktorého sa hľadí, akoby nebol za takýto či odsúdený. Bezúhonnosť sa vo výberovom alebo prijímacom konaní preukazuje odpisom z registra trestov nie starším ako tri mesiace. Podľa § 13 ods. 1 písm. c) zákona o registri trestov v znení neskorších predpisov v odpise registra trestov, ktorý je verejnou listinou, v ktorej sa uvádzajú údaje o odsúdeniach, hoci podľa rozhodnutia súdu alebo na základe zákona boli zahladené. Podľa § 83 ods. 1 písm. e) zákona, status odvolateľa v súvislosti s možným vykonaním uloženého trestu s následným zahladením odsúdenia, ktorým odvolateľ argumentuje, nemá žiadny právny význam. Právne významné pre posúdenie veci je výlučne len to, či bol alebo nebol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom. Zákonodarca presne a striktnie stanovil, že ak bol profesionálny vojak právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin jeho služobný pomer sa skončí prepustením. Na predmetné ustanovenie § 83 ods. 1 písm. e) zákona sa právna fikcia neodsúdenia uvedená v § 93 ods. 1 Trestného zákona neaplikuje. V predmetnom prípade je nesporné, že odvolateľ bol právoplatným trestným rozkazom odsúdený za úmyselný trestný čin, čím bola splnená zákonná podmienka ustanovenia § 83 ods. 1 písm. e) zákona.

5. Podľa žalovaného nebolo možné akceptovať ani tvrdenie odvolateľa o tom, že riaditeľ personálneho úradu mal konať predovšetkým o nám podanej žiadosti o skončenie služobného pomeru v zmysle § 83 ods. 1 písm. 1) zákona. Podľa § 98 ods. 2 zákona služobný úrad konanie o prepustení podľa § 83 ods. 1 písm. a), g) až j), 1) a m) alebo § 83 ods. 5 písm. a) zastaví, ak nastali dôvody na začatie konania o prepustení podľa § 83 ods. 1 písm. b) až f), k), n), o) a q), § 83 ods. 5 písm. b) až g) alebo § 84. O žiadosti odvolateľa bude právoplatne rozhodnuté v osobitnom konaní. Pokiaľ ide o námietku odvolateľa o jeho prepustení počas pracovnej neschopnosti, t. j. v ochrannnej dobe žalovaný dodal, že, inštitút ochrannnej doby pri prepustení podľa § 86 ods. 1 zákona je možné u profesionálneho vojaka aplikovať výlučne v prípade prepustenia podľa § 83 ods. 1 písm. a) zákona (organizačné zmeny). Správny orgán v prvostupňovom konaní vychádzal z jemu dostupných informácií, ktoré objektívne posúdil a vyhodnotil v rámci dokazovania, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého potom vychádzal pri svojom rozhodovaní.

II. žaloba a námietky

6. V žalobe žalobca uviedol, že riaditeľ personálneho úradu sa pred vydaním rozhodnutia vo veci zaoberal trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I číslo konania: OT 139/2017 zo dňa 7. septembra 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.09.2017. Z trestného rozkazu vyplýva, že menovaný bol uznaným vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona tým, že vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Za uvedený prečin sudca Okresného súdu Bratislava I podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 353 ods. 2 Trestného poriadku odsúdil menovaného k trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov. Okresný súd Bratislava I podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu podmienične odložil na skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd menovanému uložil i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 2 (dva) roky. Predmetný trestný rozkaz (v elektronickej forme) bol riaditeľovi personálneho úradu doručený dňa 28.09.2017. Z dôvodu, že na predmetnom trestnom rozkaze nebola vyznačená doložka právoplatnosti a vzhľadom na povinnosť vyplývajúcu zo zákona v súlade § 32 Správneho poriadku riaditeľ personálneho úradu dožiadal Okresný súd Bratislava I o jeho zaslanie s vyznačenou doložkou právoplatnosti registratúrnym záznamom č.: PÚ-111-552/2017-OddSŠS dňa 29.09. 2017. Dňa 16. októbra 2017 bol riaditeľovi personálneho úradu doručený predmetný trestný rozkaz s vyznačenou doložkou právoplatnosti. Registratúrnym záznamom č.: PÚ-111 - 552/2017-OddSŠS-1 zo dňa 17.10.2017 bol menovaný oboznámený so začatím konania o jeho prepustení podľa § 83 ods. 1 písm. e) zákona a v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku mu bola daná možnosť sa k tomuto konaniu vyjadriť. Menovaný sa k predmetnej veci vyjadril písomnosťami, ktoré boli doručené riaditeľovi personálneho úradu dňa 13. novembra 2017, ktoré nemajú vplyv na predmetné konanie vo veci skončenia služobného pomeru prepustením na hore uvedený dôvod.

7. Napadnutý personálny rozkaz je postavený na základe argumentácie, že žalobca bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom - prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 1 č. k. 0 T 139/2017 zo dňa 7. septembra 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.09.2017, čím naplnil skutkovú podstatu obligatórneho dôvodu na prepustenie zo služobného pomeru. Podľa napadnutého personálneho rozkazu vyplýva z trestného rozkazu, že bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona tým, že vykonal v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý som si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by som mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, pričom za uvedený prečin ho sudca Okresného súdu Bratislava 1 podľa § 239 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. 1) Trestného zákona § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 353 ods. 2 Tr. por. odsúdil k trestu odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov a podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona § 50 ods. 1 Trestného zákona mu výkon trestu podmienenečne odložil na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Zároveň podľa §61 ods. 2 Trestného zákona mu uložil i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 2 roky. Žalobca namietal, že vyššie uvedená argumentácia o jeho odsúdení nie je pravdivá. Personálny úrad takýto trestný rozkaz, na ktorý sa odvoláva a na základe ktorého rozhodol o jeho prepustení nemôže mať k dispozícii. Rozhodol na základe nezákonného a nezákonným spôsobom získaného trestného rozkazu. Ďalej žalobca namietal, že bol prepustený v ochrannnej lehote, nakoľko od 07.11.2017 bol práceneschopný a personálny rozkaz mu bol doručený v čase práceneschopnosti. To malo byť v rozpore s ustanovením § 86 a nasl. zákona číslo 281/2015 Z. z.

8. Podľa žalobcu napadnuté rozhodnutie trpí vadou nepreskúmateľnosti. Je pravdou, že žalobca bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I číslo konania: OT/139/2017 zo dňa 07.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. septembra 2017 uznaným vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Za uvedený prečin sudca Okresného súdu Bratislava I podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. 1) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 353 ods. 2 Trestného poriadku odsúdil menovaného k peňažnému trestu vo výške 1000,- €. Žalobcovi bol uložený i trest zákazu vedenia motorových vozidiel v trvaní 24 mesiacov. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil sudca Okresného súdu žalobcovi náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov. V rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu je založený dôvod prepustenia žalobcu na neexistujúcom rozhodnutí súdnej moci - trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava 1 spis. zn. OT 139/2017 zo dňa 07. 09. 2017, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť 19.09.2017, ktorým mal byť žalobca uznaným vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona tým, že vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, pričom za uvedený prečin ho mal sudca Okresného súdu Bratislava I podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. 1) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 353 ods. 2 Trestného poriadku odsúdiť k trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov a podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu podmienenečne odložiť na skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu mal súd uložiť i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 2 (dva) roky.

9. Predmetný trestný rozkaz (v elektronickej forme) mal byť riaditeľovi personálneho úradu doručený dňa 28.09.2017. Z dôvodu, že na predmetnom trestnom rozkaze nebola vyznačená doložka právoplatnosti a vzhľadom na povinnosť vyplývajúcu zo zákona v súlade § 32 Správneho poriadku riaditeľ personálneho úradu dožiadal Okresný súd Bratislava I o jeho zaslanie s vyznačenou doložkou právoplatnosti registratúrnym záznamom č.: PÚ-111-552/2017-OddSŠS dňa 29. septembra 2017. Dňa 16.10.2017 bol riaditeľovi personálneho úradu doručený predmetný trestný rozkaz s vyznačenou doložkou právoplatnosti. Registratúrnym záznamom č.: PÚ-111 -552/2017-OddSŠS-1 zo dňa 17. októbra 2017 bol menovaný oboznámený so začatím konania o jeho prepustení podľa § 83 ods. 1 písm. e) zákona a v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku mu bola daná možnosť sa k tomuto konaniu vyjadriť. Menovaný sa k predmetnej veci vyjadril písomnosťami, ktoré boli doručené riaditeľovi personálneho úradu dňa 13.11.2017, ktoré podľa neho nemajú vplyv na predmetné konanie vo veci skončenia služobného pomeru prepustením na hore uvedený dôvod. Pred vydaním personálneho rozkazu žalobca upozorňoval na to, že rozhodnutie o jeho odsúdení sa odvoláva na nulité, nejestvujúce a teda nezákonné rozhodnutie súdnej moci. Napriek tomu jeho námietka nebola uznaná. Nebolo doplnené dokazovanie v správnom konaní tým, že by bol vzhľadom na jeho námietky k veci vypočutý a nebol prvostupňovým správnym orgánom vyzvaný na to, aby pred vydaním personálneho rozkazu predložil právoplatné súdne rozhodnutie, ktoré mu bolo doručené. Žalobcu nemožno upodozrievať z účelového správania sa, pretože napr. v rozhodnutí žalovaného KaGŠ-147/3-238/2017-PravO zo dňa 25.1.2018, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie proti rozhodnutiu o zastavení konania o jeho žiadosti o prepustenie zo služobného pomeru, sa jeho odsúdenie uvádzalo správne. Sám posielal trestný rozkaz súdom doručený k dispozícii svojmu nadriadenému emailom z 28.09.2017.

10. Nepreskúmateľnosť a zmätočnosť touto žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného je zvýraznená faktom, že žalovaný citoval nesprávne rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorý svoje rozhodnutie založil na neexistujúcom trestnom rozkaze tak, že v rozpore s obsahom tohto personálneho rozkazu vykonáva nezákonným spôsobom jeho „nápravu“ nesprávnou a nepravdivou citáciou rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v tom zmysle, že finguje správne znenie trestného rozkazu, ktoré sa však v obsahu rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nenachádza. Celú situáciu komplikuje navyše, tak že do svojej argumentačnej časti naopak zasa aplikuje nulité, neexistujúce, a teda nezákonné rozhodnutie súdnej moci a odvoláva sa naň. Vo výsledku sa teda zjavne snaží „napraviť“ vady personálneho rozkazu, pričom v argumentačnej časti sa nezmyselne opiera o ich vädnú citáciu. Právo je rigorózna formálna disciplína, ktorá vyžaduje presné formulácie a pravdivú argumentáciu založenú na faktoch. Absencia faktov a presvedčivej argumentácie, odkazy na nezákonné rozhodnutia ako právne relevantné dôvody meritórneho rozhodnutia vytvárajú nepreskúmateľnosť a zmätočnosť takýchto rozhodnutí pre ich neurčitost', neopodstatnenosť, zameniteľnosť a neexistenciu právne relevantných argumentov. Nie je pravdou a je zavádzajúce tvrdenie správneho orgánu, že vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Žalobcovi nebolo ľahostajné, na aký rozsudok sa personálne rozhodnutie a napadnuté rozhodnutie odvolacieho orgánu odvoláva. Obecne - výmera a druh trestu vyjadruje okolnosti deliktu a osobu páchatel'a, pričom uloženie peňažného trestu má pre obraz skutku a páchatel'a celkom iný, priaznivejší dopad, ako obraz páchatel'a pri uložení trestu odňatia slobody, hoci podmieneného. Peňažný trest sa ukladá spravidla prvotrestaným osobám za tzv. "ľahké" prečiny, pretože iné kritéria platia pre prevýchovu páchatel'a peňažnou sankciou a iné hrozbou trestu odňatia slobody. Preto nemohli byť žalobcovi ľahostajné konkrétne okolnosti a dôvody jeho prepustenia, ktoré je sa budú v jeho osobnej zložke nachádzať do jej skartovania.

III. argumenty žalovaného

11. Prostredníctvom emailu z 28. septembra 2017 bol Personálnemu úradu ozbrojených síl SR 28. septembra 2017 doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I spis. zn. OT 139/2017 zo 07.09.2017, na základe ktorého bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, pričom bol odsúdený nasledovne: „podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 353 ods. 2 Tr. por. k peňažnému trestu vo výške 1000,- Eur /tisíc eur/. Podľa §57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu. Podľa §57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje obvinenému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 /tri/ mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 24 /dvadsaťštyri/ mesiacov.“ .Listom č. PÚ-111-552/2017-OdSŠS-I z 29.09.2017 riaditeľ Personálneho úradu ozbrojených síl SR požiadal Okresný súd Bratislava I o doručenie rovnopisu trestného rozkazu

Okresného súdu Bratislava I spis. zn. OT/139/2017 zo 07.09.2017 s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. Predmetný trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I spis. zn. OT/139/2017 zo 07.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 19.09.2017, bol s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti doručený Personálnemu úradu ozbrojených síl SR 16.10. 2017. V intenciách tohto trestného rozkazu zo 07.09.2017 bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, pričom bol odsúdený nasledovne: „podľa § 289 ods. 3 Tr. zák., s použitím 36 písm. l), § 38 ods. 3 Tr. zák., § 353 ods. 2 Tr. por. k trestu odňatia slobody v trvaní 4 /štyri/ mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), 50 ods. 1 Tr. zák., súd výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu 12 /dvanásť/ mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 2 /dva/ roky. “

12. Prostredníctvom listu č. PÚ-III-552/2017-OddSŠS-I zo 17.10.2017, ktorý bol žalobcovi doručený 06.11.2017, bol žalobca oboznámený so začatím konania o prepustení zo služobného pomeru a bol tiež vyzvaný na vyjadrenie sa k tomuto konaniu. Oznámenie o začatí konania o prepustení zo služobného pomeru č. PÚ-III-552/2017-OddSŠS-4 zo 17.10.2017 bolo tiež zaslané veliteľovi Krídla velenia, riadenia a prieskumu Zvolen. Listom „Vyjadrenie sa k oznámeniu o začatí konania o prepustení zo služobného pomeru“ z 09.11.2017, ktorý bol riaditeľovi Personálneho úradu ozbrojených síl SR doručený 13.11.2017, žalobca oznámil, že „z dôvodu časovej tiesne sa k oznámeniu o začatí konania o prepustení zo služobného pomeru vyjadri po porade so svojim advokátom, ktorý ho bude v tejto veci zastupovať,“ pričom tiež v ďalšom liste z 9. novembra 2017, ktorý bol riaditeľovi Personálneho úradu ozbrojených síl SR doručený 13.11.2017 žalobca okrem iného uviedol, že „s konaním nesúhlasím, pretože zatiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté o mojej žiadosti o skončenie štátnej služby z 5.9.2017, v ktorej som žiadal prepustenie k 14.9.2017. Podľa môjho názoru nemôžu simultánne bežať dve správne konania o tej istej veci. Konanie o prepustení zo služobného pomeru môže začať až po právoplatnom skončení konania o mojej žiadosti o skončenie štátnej služby. Preto navrhujem konanie o prepustení zo služobného pomeru, ak bolo začaté, zastaviť alebo zrušiť“

13. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 7 805 zo 14.11.2017 bol žalobca na podklade spisového materiálu „podľa § 83 ods. 1 písm. e) zákona prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v štátnej službe, pretože bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom a ktorého služobný pomer sa skončí dňom doručenia rozhodnutia - 21.11.2017.“ Z predmetného personálneho rozkazu č. 7 805 zo 14.11.2017 vyplýva, že „riaditeľ personálneho úradu zistil dňa 28. septembra 2017 dôvod na prepustenie rotného Martina PETRUSA zo služobného pomeru (...) menovaný sa k predmetnej veci vyjadril písomnosťami, ktoré boli doručené riaditeľovi personálneho úradu dňa 13.11.2017, ktoré nemajú vplyv na predmetné konanie vo veci skončenia služobného pomeru na hore uvedený dôvod. (...) Riaditeľ personálneho (úradu) vychádzajúc zo spoľahlivo zisteného stavu veci a vzhľadom k tomu, že menovaný bol trestným rozkazom právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom (...), čím menovaný naplnil skutkovú podstatu obligatórneho dôvodu na prepustenie zo služobného pomeru 8 83 ods. 1 písm. e) zákona, nemá možnosť rozhodnúť vo veci na základe svojho uváženia, ale je povinný postupovať tak, ako mu to ukladá zákon. “ Dňa 15.11.2017 bol riaditeľovi Personálneho úradu ozbrojených síl SR doručený list z 13.11.2017, v ktorom žalobca konštatoval, že „uvedený trestný rozkaz je nezákonný - prikladám môj aktuálny výpis z registra trestov, ktorý je bez záznamu.“ Žalobca v liste - „Odvolanie proti personálnemu rozkazu Personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky číslo 7805 zo dňa 14. novembra 2017“ z 01.12.2017 navrhoval, „zrušiť napadnutý personálny rozkaz a pokračovať v konaní o prepustení zo služobného pomeru na základe mojej žiadosti a rozhodnúť o nej,“ pričom predmetné odôvodňuje tým, že požiadal o prepustenie k 14. 09.2017, teda pred vydaním napadnutého rozhodnutia a domnieval sa, že najskôr malo byť rozhodnuté o takto podanej žiadosti.

14. Žalobca tvrdil, že trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I spis. zn. OT 139/2017 zo 07.09. 2017 Personálny úrad ozbrojených síl Slovenskej republiky nemôže mať k dispozícii, a teda rozhodol na základe „nezákonného a nezákonným spôsobom získaného trestného rozkazu,“ odvolával sa na výpis z registra trestov, a zároveň predkladá odpis z registra trestov, (iv) záverom tiež konštatuje, že „bol prepustený v ochrannnej lehote.“ Listom č. PÚ-III-552/2017-OddSŠS zo 14. decembra 2017, ktorý bol žalobcovi doručený 3. januára 2018 riaditeľ Personálneho úradu ozbrojených síl SR žalobcu upovedomil, že odvolaniu z 1. decembra 2017 nevyhovel a predložil ho odvolaciemu orgánu, „ktorý je podľa § 96 ods. 3 zákona náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky.“ Nakoľko žalobcom označený žalovaný „Generálny štáb ozbrojených síl SR“ nie je v zmysle § 180 ods. 1 prvá

veta SSP orgánom verejnej správy, ktorý rozhodoval o riadnom opravnom prostriedku, pričom taktiež nemá postavenie odvolacieho orgánu podľa § 96 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z. z., žalovaný namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie a tvrdil, že nemôže vystupovať ako účastník tohto konania na strane žalovaného.

15. Skutková podstata § 83 ods. 1 písm. e) zákona č. 281/2015 Z. z. vyjadruje obligatórny postup orgánu verejnej správy pri právoplatnom odsúdení profesionálneho vojaka za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, t. j. skončenie štátnej služby prepustením tohto profesionálneho vojaka. Z takto koncipovaného zákonného ustanovenia potom jednoznačne rezultuje, že len právoplatné odsúdenie profesionálneho vojaka za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, je jedinou podmienkou k postupu, ktorý realizoval tak riaditeľ Personálneho úradu ozbrojených síl SR, a ktorý bol napokon tiež potvrdený aj náčelníkom Generálneho štábu ozbrojených síl SR, t. j. k prepusteniu žalobcu. Žalobca v žalobe z 10.04.2018 najskôr uvádzal, že Je pravdou, že žalobca bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I číslo konania: OT 139/2017 zo dňa 07.09., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.09.2017 uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (...),“ pričom však následne konštatuje, že „v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu je založený dôvod prepustenia žalobcu na neexistujúcom rozhodnutí súdnej moci - trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I spis. zn. OT 139/2017 zo dňa 07.09.2017, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť 19.09.2017, ktorým mal byť žalobca uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (...).“ Žalobca považuje trestný rozkaz zo 07.09.2017, ktorý bol zabezpečený riaditeľom Personálneho úradu ozbrojených síl SR z Okresného súdu Bratislava I, a to z dôvodu odlišností výmery trestu uvedenej v tomto trestnom rozkaze zo 07.09.2017, za nejestvujúce, a teda nezákonné rozhodnutie súdnej moci.

16. Výmera trestu, resp. bližšia konkretizácia trestu je vo vzťahu k § 83 ods. 1 písm. e) zákona č. 281/2015 Z. z. absolútne bez právnej relevancie. Aj napriek tomu, že trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I spis. zn. OT/139/2017 zo 07.09.2017 bez vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorý bol riaditeľovi Personálneho úradu ozbrojených síl SR doručený 28.09.2017 prostredníctvom emailu z Vojenského útvaru 3030 Zvolen, je v časti konkretizácie odsúdenia žalobcu odlišný od trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I spis. zn. OT/139/2017 zo 07.09.2017 s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorý bol riaditeľovi Personálneho úradu ozbrojených síl SR doručený 16. októbra 2017 z Okresného súdu Bratislava I, skutkový stav danej veci, ako aj samotná právna kvalifikácia skutku, sa však žiadnym spôsobom v oboch trestných rozkazoch vedených Okresným súdom Bratislava I pod spis. zn. OT 139/2017 nezmenili, nakoľko žalobca „vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 trestného zákona,“ a teda bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom. Z vyššie uvedených dôvodov sa nie je možné stotožniť tiež s argumentáciou žalobcu, že mu „nemôžu byť (...) ľahostajné konkrétne okolnosti a dôvody jeho prepustenia, ktoré sa budú v jeho osobnej zložke nachádzať do jej skartovania,“ nakoľko konkrétne okolnosti (skutkový stav danej trestnej veci, ako aj jej právna kvalifikácia - § 289 ods. 1 Trestného zákona), či dôvod prepustenia žalobcu (§ 83 ods. 1 písm. e) zákona č. 281/2015 Z. z.), bude za akýchkoľvek okolností týkajúcich sa danej právnej veci identický.

17. Záverom žalovaný uviedol, že žalobca bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom (§ 83 ods. 1 písm. e) zákona č. 281/2015 Z. z.) a boli splnené tak hmotnoprávne, ako aj procesné podmienky prepustenia žalobcu. V správnom konaní má ísť o dosiahnutie takej pravdy, ktorá objektívne umožňuje vo veci riadne rozhodnúť (právoplatné odsúdenie žalobcu za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom bez ohľadu na výmeru trestu - poznámka), pričom s podpornou aplikáciou komentára k § 32 ods. 2 Správneho poriadku konštatujeme, že „nemá ísť o dosiahnutie absolútnej pravdy, ale pravdy, ktorá správnomu orgánu objektívne umožňuje vo veci riadne rozhodnúť.“ „Formálne zopakovanie administratívneho konania (spočívajúceho v spresnení citácie výšky trestu žalobcu - poznámka) nepredstavuje pre účastníka, vo vzťahu k skutkovej stránke veci (obligatórne prepustenie žalobcu - poznámka), reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech“ (R 103/2011). Aj napriek tomu, že žalobca tvrdí, že „nebolo doplnené dokazovanie v správnom konaní tým, že by bol vzhľadom na (...) námietky k veci vypočutý a nebol prvostupňovým správnym orgánom vyzvaný na to, aby pred vydaním personálneho rozkazu predložil právoplatné súdne rozhodnutie, ktoré mu bolo doručené.“ Žalovaný vyslovil nesúhlas s takýmto tvrdením a poukázať na tú skutočnosť, že riaditeľ Personálneho

úradu ozbrojených síl SR pred samotným vydaním personálneho rozkazu č. 7 805 zo 14.11.2017 informoval žalobcu o začatí konania o prepustení zo služobného pomeru a podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku a vyzval ho k vyjadreniu sa k podkladom i k spôsobu ich zistenia (Oznámenie o začatí konania o prepustení zo služobného pomeru č. PÚ-III-552/2017-OddSŠS-I zo 17. októbra 2017 - poznámka). Žalobca na predmetné oznámenie spojené s výzvou reagoval listami z 09.11.2017, ako aj listom z 13.11.2017, ktorý bol však doručený riaditeľovi Personálneho úradu ozbrojených síl SR až po vydaní personálneho rozkazu č. 7 805 zo 14.11.2015, t. j. 15.11.2017.

IV. Konanie pred správnym súdom

18. Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné tak, ako boli nimi opísané v ich písomných podaniach. Žalovaný v administratívnom konaní vydal v úvode odôvodnenia rozsudku opísané rozhodnutia, pričom ich odôvodnenia sú obdobné ako vyjadrenie k žalobe. K jednotlivým častiam týchto rozhodnutí a k skutočnostiam medzi účastníkmi sporným sa súd detailnejšie vyjadril nižšie v odôvodnení tohto rozsudku. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný § 9 ods. 1 SSP nariadil pojednávanie podľa § 107 ods. 1 SSP a rozhodol vo veci dňa 28.10.2020 rozsudkom.

V. Relevantné právne predpisy

19. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

20. Podľa § 83 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z. z. štátna služba profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe a stálej štátnej službe sa skončí prepustením zo služobného pomeru, ak v dôsledku organizačnej zmeny nemôže vykonávať doterajšiu funkciu a nie je pre neho iná funkcia, do ktorej by mohol byť ustanovený.

21. Podľa § 83 ods. 1 písm. e) zákona č. 281/2015 Z. z. štátna služba profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe a stálej štátnej službe sa skončí prepustením zo služobného pomeru, ak bol právoplatne odsúdený za trestný čin vojenský, za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, alebo za zločin.

22. Podľa § 86 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z. z. konanie o prepustení podľa 83 ods. 1 písm. a) sa nezačne v ochrannnej dobe, ak je profesionálny vojak uznaný za dočasne neschopného pre chorobu alebo úraz, ak si túto neschopnosť nespôsobil úmyselne alebo v dôsledku požitia alkoholu alebo užitia inej omamnej alebo psychotropnej látky a v dobe od podania návrhu na ústavné ošetrovanie alebo od nástupu na kúpeľnú liečbu poskytnutú v dobe dočasnej neschopnosti pre chorobu alebo úraz až do jej skončenia.

23. Podľa § 86 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. konanie o prepustení podľa § 83 ods. 1 písm. a) sa nezačne v ochrannnej dobe, ak je profesionálna vojačka tehotná alebo na materskej dovolenke, keď je profesionálny vojak na rodičovskej dovolenke, počas ktorej má nárok na materské podľa osobitného predpisu, alebo keď sa osamelý profesionálny vojak trvale stará o dieťa mladšie ako tri roky.

24. Podľa § 91 ods. 1 písm. c) zákona č. 281/2015 Z. z. personálny rozkaz sa vydáva pri skončení štátnej služby prepustením podľa § 83 ods. 1, 2 a ods. 4 až 6, § 84 a § 98 ods. 4.

25. Podľa § 98 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z. z., služobný úrad konanie o prepustení podľa § 83 ods. 1 písm. a), g) až j), l) a m) alebo § 83 ods. 5 písm. a) zastaví, ak nastali dôvody na začatie konania o prepustení podľa § 83 ods. 1 písm. b) až f), k), n), o) a q), § 83 ods. 5 písm. b) až g) alebo § 84.

VI. Posúdenie veci správnym súdom

26. Je veľmi dôležité uviesť, že v správnom súdnictve sa uplatňuje dispozičná zásada, ktorá v praxi znamená, že súd preskúmava napadnuté rozhodnutie len v medziach a rozsahu určenom žalobcom. Nemôže teda preskúmať rozhodnutie nad rámec žalobcom v žalobe vymedzený. Zo žaloby musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie skúmať; žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona a musí tiež poukázať na konkrétne ustanovenie právnych predpisov hmotného alebo procesného práva, ktoré boli rozhodnutím alebo postupom správneho orgánu porušené. Nakoľko je konanie v správnom súdnictve koncentrované, žalobca môže žalobné dôvody rozširovať len do konca lehoty na podanie žaloby, ktorá je dvojmesačná a plynie od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. K žalobným dôvodom, ktoré boli uplatnené neskôr, súd nemôže prihliadať. Správny súd dodáva, že v prípade ustanovenia § 178 ods. 1 SSP - zákon k aktívnej legitímácii ustanovuje dve kumulatívne podmienky a to z dôvodu, aby žalobca mohol svoje oprávnenie podať všeobecnú správnu žalobu preukázať. Tieto podmienky sú: a) postavenie účastníka v administratívnom konaní, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie a b) ukrátenie na subjektívnych právach spojené s vydaním napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy. Žalobná legitímácia musí byť daná pre všetky prípady, kedy je dotknutá právna sféra žalobcu, t. j. keď sa jednostranný úkon správneho orgánu, vzťahujúci sa ku konkrétnej veci a konkrétnym adresátom, závažne a autoritatívne dotýka jeho právnej sféry.

27. Skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka prepustením je možné len z dôvodov taxatívne vymedzených v § 83 zákona č. 281/2015 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='281/2015%20Z.z.%252383'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, pričom ods. 1 tohto ustanovenia stanovuje obligatórne dôvody pre prepustenie profesionálneho vojaka, kedy vedúci služobného úradu po zistení niektorého zo zákonom stanovených dôvodov má právnu povinnosť rozhodnúť o prepustení. Prepustenie zo služobného pomeru je jedným zo zákonom predpokladaných spôsobov skončenia služobného vzťahu profesionálneho vojaka voči štátu, nemá povahu sankcie, ale je následkom určitého správania profesionálneho vojaka, ktoré zákon definuje ako nezlučiteľné s ďalším trvaním služobného pomeru k Ozbrojeným silám SR. Uvedený zákon kladie na vojakov vyššie nároky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje, čo v konečnom dôsledku znamená, že vo vzťahu k plneniu služobných povinností vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších než iné zákony.

28. V danom prípade z hľadiska skutkového stavu bolo nesporné, že žalobca bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I spis. zn. 0T/139/2017 zo 07.09. 2017, na základe ktorého bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Podľa § 289 ods. 1, § 56 ods. 2 s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 353 ods. 2 Trestného poriadku mu bol uložený peňažný trest vo výške 1.000 €. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol žalobcovi ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 /tri/ mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, okresný súd mu uložil i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní dvadsaťštyri mesiacov. Ustanovenie § 83 ods. 1 písm. e) zákona č. 281/2015 Z. z. pritom vyjadruje obligatórny postup orgánu verejnej správy pri právoplatnom odsúdení profesionálneho vojaka za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, t. j. skončenie štátnej služby prepustením profesionálneho vojaka. Z listín založených v administratívnom spise skutočne vyplýva, že žalovaný ako podkladové rozhodnutie prevzal verziu trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I spis. zn. 0T/139/2017 zo dňa 07.09.2017, kde vo výrokovej časti žalobca bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona tým, že vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Za uvedený prečin sudca Okresného súdu Bratislava I podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 353 ods. 2 Trestného poriadku odsúdil menovaného k trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov. Okresný súd Bratislava I podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 61 ods.

1, ods. 2 Trestného zákona súd menovanému uložil i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 2 (dva) roky. Predmetný trestný rozkaz (v elektronickej forme) bol riaditeľovi personálneho úradu doručený dňa 28.09.2017. Tu je na mieste poznamenať, že išlo o formálnu chybu a táto bola nesprávne reflektovaná aj v odôvodneniach napadnutých rozhodnutí. Nie je možné však konštatovať, že by žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav, pretože žalobca bol právoplatne uznaný vinným podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a teda bol správne posúdený dôvod skončenia služby profesionálneho vojaka prepustením zo služobného pomeru podľa § 83 ods. 1 písm. e) zákona č. 281/2015 Z. z. Aj správny súd prijal záver, že otázka uloženia druhu trestu resp. jeho výmery bola pri aplikácii citovaného ustanovenia irelevantná. Iná situácia by nastala iba v prípade, ak by žalobca napr. nebol právoplatne odsúdený vôbec a žalovaný by túto skutočnosť nereflektoval. Tiež je podstatné dodať, že ak by správny súd pristúpil k zrušeniu napadnutých rozhodnutí na podklade tejto námietky, pri odstraňovaní tohto nedostatku by sa zopakovalo administratívne konanie s rovnakým výsledkom (t.j. žalobca by reálne nedosiahol rozhodnutie vo svoj prospech) a tento postup vylučuje judikatúra (R 122/2003, R 103/2011).

29. Za neopodstatnenú považoval správny súd aj tú časť námietok, ktorá sa týkala podanej žiadosti o prepustenie a doručovania rozhodnutia v ochrannnej lehote. Zákon č. 281/2015 Z. z. v danom prípade jednoznačne ustanovuje, že úrad obligatórne zastaví konanie o prepustení podľa § 83 ods. 1 písm. a), až j), l) a m) alebo § 83 ods. 5 písm. a), ak nastali dôvody na začatie konania o prepustení podľa § 83 ods. 1 písm. b) až f), k), n), o) a q), § 83 ods. 5 písm. b) až g) alebo § 84. Dôvod prepustenia podľa § 83 ods. 1 písm. e) cit. zákona tu uvedený nie je a teda žalovaný postupoval zákonným spôsobom, ak konanie o prepustení nezastavil. Zákaz prepustenia v ochrannej dobe sa vzťahuje na konanie o prepustení podľa § 83 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, t.j. profesionálneho vojaka nemožno prepustiť zo služobného pomeru v ochrannej dobe z dôvodu, že v dôsledku organizačnej zmeny nemôže vykonávať doterajšiu funkciu a nie je pre neho iná funkcia, do ktorej by mohol byť ustanovený (§ 86 ods. 1).

30. Nebolo možné v predmetnej veci možné konštatovať porušenie zákona zo strany žalovaného, resp. pochybenie takej intenzity, ktoré by malo za následok porušenie zákonných ustanovení a spôsobilo by nezákonnosť napadnutých rozhodnutí. Vychádzajúc z vyššie uvedených hľadísk žalovaný ako príslušný správny orgán postupoval pri vydaní napadnutého rozhodnutia v súlade s príslušnými procesnoprávnymi normami, pričom pri svojom rozhodovaní nevybočil z rámcov správnej úvahy tak, ako je vymedzená vyššie. Súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že neexistuje žiaden z namietanych zákonných dôvodov na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

31. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 168 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP tak, že žalovanému ako vo veci úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli (resp. tieto nie sú preukázané) a žalovaný si ich náhradu ani neuplatnil, a pretože ide o orgán štátnej správy, ktorému možno náhradu trov konania priznať iba vtedy, ak to možno spravodlivo požadovať.

32. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého

sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).